

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **J. S.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.2.2014 proti
rozhodnutí žalované ze dne 22.1.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 22.1.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 15.11.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.2.2014 se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.1.2014 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 15.11.2013 č.j. X*, kterým mu byl odňat ode dne 24.12.2013 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 5.11.2013 již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 16.1.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není nadále invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 15%, která ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky byla navýšena o dalších 5% pro náročnost povolání,

takže celková hodnota tak činí 20%, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí po novém posouzení zdravotního stavu a vrácení věci žalované. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.11.2013 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 16.1.2014 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena lékařem OSSZ míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (datum zániku invalidity: 5.11.2013-datem jednání /OSSZ/), kdežto lékař ČSSZ ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky tuto míru poklesu navýšil o dalších 5% pro náročnost povolání, takže celková hodnota tak činí 20%. (Žalobce byl od 24.10.2011 uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně dle posudku uvedené OSSZ ze dne 16.11.2011 a doba platnosti posudku byla stanovena 30.11.2013.)

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.3.2014 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 22.1.2014 bylo žalobci doručeno dne 29.1.2014.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 6.5.2014 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po TEP obou kyčelních kloubů, pro toto postižení žalobce není schopen těžké práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen, práce spojené s dlouhou chůzí, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen práce lehké až středně těžké v suchu a teple, s úměrnou zátěží vzhledem k TEP. Obtíže z ortopedických důvodů jsou zřejmě potencovány nově zjištěným lumboischiadickým syndromem pravostranným s iritací L5 a sensitivní lesí L4 a L5 na podkladě degenerativních změn páteře, cirkulární protruse plotének ve výši L2/3, L3/4 a L5/S1 do výše 3mm a v důsledku spondylolistesy s ventrálním posunem L5 o 5mm dle CT vyšetření. Léčeno konzervativně, analgetiky. Oproti jednání na OSSZ

dokladovány nově skutečnosti, u posuzovaného na základě úrazu na cirkulární pile došlo dne 24.1.2014 k otevřené zlomenině II-III prstu levé ruky /nedominantní končetina/, řešeno operačně. Dle zjištění ortopeda v PK MPSV se již jedná o posttraumatickou ztuhlost všech kloubů 2 a 3 prstu v semiflekčním postavení s omezením úchopové schopnosti levé ruky. Při ortopedickém vyšetření v komisi zjištěno středně těžké funkční omezení a bolestivost pravého kyčelního kloubu potencované i neurologickým nálezem; žalobce se pohybuje s 1 francouzskou holí a chůze je antalgická. PK MPSV oproti posouzení od OSSZ i řízení o námitkách hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti *podle kapitoly XV, oddíl B, položky 8b) přílohy vyhlášky na horní hranici rozmezí 30-40%, tj. 40%*, neboť se jedná sice o postižení středně těžké jednostranné, ale v horní hranici byly zohledněny i ostatní zdravotní obtíže žalobce a rovněž jeho kvalifikace (zedník a údržbář), čímž již nevzniká podmínka pro využití § 3 a 4 citované vyhlášky. Dále bylo uvedeno, že žalobce celoživotně pracoval v profesi zedník a údržbář, je limitován postižením DK, lehkým postižením páteře i úchopové schopnosti levé nedominantní končetiny; je u něho vhodná rekvalifikace na PC pro obor skladové hospodářství či by byl schopen pracovat jako vrátný. Vznik invalidity stanoven 23.9.2013 (ortopedický nález). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení byly shledány pouze lékařem ČSSZ, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje *specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal **správní orgán** za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí **správního orgánu** nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených **správních orgánů** jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení **správní orgán** vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování **správního orgánu**, tj. v této věci *k datu 22.1.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání minimálně částečné invalidity, tj. od 1.1.2010 invalidita prvního či druhého stupně, s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 6.5.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní, ale pouze pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.1.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.11.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť **správní orgán** si neopatřil ve **správním řízení** takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní, i když pouze pro invaliditu prvního stupně, neboť míra jeho poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (15 a 20% poklesu pracovní schopnosti) - žalobce nebyl nadále uznán invalidní v žádném stupni.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní v prvním stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *nadalé trvání invalidity, i když se již od 23.9.2013 jedná pouze o invaliditu prvního stupně dle posudku PK MPSV ze dne 6.5.2014*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 10/2014 ze dne 23.5.2014, neboť rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 15.11.2013.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto mu nebyly přiznány žádné náklady řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem**

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. května 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně